

เทศน์เช้า วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เอานะ ตั้งใจฟังธรรมะนะ ตั้งใจฟังธรรมๆ เวลาโยมมาวัดมาวา เห็นใหม่ เป็นปัจจัย ๔
อาหาร เครื่องอยู่อาศัยเป็นปัจจัย ๔ แสงวามาทิพย์สาละเลย มีเต็มไปหมด นั่นน้ำใจของคน ถ้า
น้ำใจของคนมันเป็นบุญเป็นกุศล ถ้าเป็นบุญกุศลนะ เราแสวงหาสิ่งนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับบริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก
อุบาสิกา อุบาสก อุบาสิกา ฝากศาสนาไว้

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาศาสนา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าตรัสรู้ธรรม กราบธรรมๆ ไง ถ้ากราบธรรมๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาจากไหน

ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด ในบรรดามนุษย์
ไฉน เวลาศาสนาก็มาจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัส
รู้ธรรมขึ้นมาๆ ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเพื่ออะไร ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเพื่อความสูงใจ

ความสุข ความสุขของคนทุกข์คนยาก คนทุกข์จนเข็ญใจ ถ้าเรามีบุญกุศล สิ่งนั้นด้วย
อำนาจวาสนา เรามีปัจจัยเครื่องอาศัยจะเป็นความสุขของเรา ใครมีครอบครัวแล้ว ครอบครัว
ร่มเย็นเป็นสุขก็เป็นความสุขของเรา

เวลาคนเกิดมา ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด เวลาชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด
คนเราเกิด เกิดมาทำไม เกิดแล้วตายแล้วไปไหน มาสิ่งใดไฉน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นมนุษย์ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝาก
ศาสนาไว้กับบริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ถ้าอุบาสก อุบาสิกา มนุษย์เกิดมาจาก
ไหน มนุษย์เกิดมาจากพ่อจากแม่

พ่อแม่เวลามีลูก อยากเกาะชายผ้าเหลืองๆ เวลาการเกาะชายผ้าเหลือง ผ้าเหลืองอยู่ที่ร้านขายเต็มไปหมดเลย ไม่ไปเกาะนุ่นนะ ใช้นุ่นมันไม่ใช่สายบุญสายกรรม

เวลาสายบุญสายกรรม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าออกบวช พระเจ้าสุทโธทนะมีความสะเทือนหัวใจมาก ความสะเทือนหัวใจเพราะอะไร เพราะมีความปรารถนาไว้อยากต้องการให้เป็นจักรพรรดิ แต่เวลาออกไปบวชแล้วเวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา สิ่งที่เป็นจักรพรรดินั้นก็เป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่ง เวลาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันมหัศจรรย์ลึกลับ ซับซ้อนมหาศาลเลย สอนทั้งมนุษย์ สอนทั้งเทวดา สอนทั้งพรหม เวลาตกนรกอเวจี เขาทำบุญกุศลขึ้นมา พ้นกลับขึ้นมาได้

เวลาไปสอนพระเจ้าสุทโธทนะ พระเจ้าสุทโธทนะได้เป็นพระอรหันต์ นางพิมพาได้เป็นพระอรหันต์ สามเณรอาฬลได้เป็นพระอรหันต์ เป็นพระอรหันต์หมดเลย พระอรหันต์คืออะไร ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย ไม่ต้องมาเกิดอีกแล้ว

ไอ้ที่มาเกิดๆ กันอยู่นี้ไง เรามาเกิด มาเกิดเพราะอะไร เรามาเกิดเพราะเรามีเวรมีกรรมไง มีเวรมีกรรมที่ไหน มีเวรมีกรรมที่การกระทำ มาวัดมาว่านี่ทำบุญ ทำบุญ บุญนี้ติดกับหัวใจนั้นไป

เวลาคนทำบุญ บริษัทสอนนะ มันเป็นที่พิศสมบัติๆ ที่พิศสมบัติมันเป็นอย่างไร ที่พิศสมบัติมันก็หัวใจนี้ไง หัวใจ เวลาข้าวปลาอาหารเก็บไว้มันเน่ามันบูดหมด แต่ถ้าเป็นที่พิศสมบัติอยู่ในหัวใจ ๑๐ ปีมันก็สดๆ ร้อนๆ ยังสดๆ ร้อนๆ อยู่เลยนะ เราคิดถึงเมื่อไหร่มันสดๆ ร้อนๆ เมื่อนั้น เห็นไหม

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเป็นที่พิศๆ ใจ เวลาไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม ไม่มีตลาด ไม่มีการซื้อขาย ไม่มีการแลกเปลี่ยน อยู่ด้วยบุญกุศลของตนเท่านั้น เพราะมีบุญกุศลขึ้นมามันถึงเกิดในสถานะนั้น

เวลาคนจะสิ้นอายุขัย เวลามันหมดบุญๆ ใจ หมดบุญ อาหารของการเป็นเทวดามันเป็นแสงของบุญกุศลนั้น มันร่อยหรอลงจนหมดอาหาร ตาย ตายก็มาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไง พอเวียนว่าตายเกิดในวัฏฏะ เรามาเกิดเป็นมนุษย์

เราเกิดเป็นมนุษย์นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับบริษัท ๔
ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา

อุบาสก อุบาสิกา เวลาพระมาจากไหนๆ พระก็มาจากคน เวลาคนมีอำนาจวาสนา คำ
ว่า “มีอำนาจวาสนา” นะ ทำสิ่งใดก็ได้ในชีวิตของเรา ประชาธิปไตยๆ มันเป็นสิทธิ์ของเราทำ
อะไรได้ทั้งสิ้น แต่เพราะเรามีศรัทธามีความเชื่อ เราขอบวช เวลาขอบวชไปแล้วมีศีล ๒๒๗ มีวัตร
ปฏิบัติอีกมากมายมหาศาล สิ่งที่เป็นกันชนได้ยากของภิกษุบวชใหม่ๆ ไง

ฆราวาส ความเป็นฆราวาสต้องมีสิทธิมีเสรีภาพ มีความสุข มีความพอใจทั้งสิ้น นั่นคือ
สิทธิ์ของเรา มาบวชเป็นพระ ตูม! นู่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ ปรารถนาอย่างอื่นไม่ได้สิ่งใดเลย ไม่ได้สิ่ง
ใดเลยเพราะอะไร

ดูนะ เวลาคนเขาไปท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวณะ เวลาที่ไหนมีคน ที่นั่นมีขยะ ทุก
คนก็ไปทิ้งๆ ทั่วถึงๆ เวลาถึงขยะอยู่นั้นนะ มันยังไม่ทิ้งถึงขยะเลย มันทิ้งข้างๆ ถึงขยะ แต่คนที่เขาใจ
เป็นธรรมนะ เขาไปเห็นแล้วนะ เขาไปเก็บขยะๆ

จิตใจของคนดี จิตใจของคนที่ดีงามๆ จิตใจของคนที่ดีงาม สิ่งใดที่คนอื่นทิ้ง ไม่ใช่เรื่อง
ของเราเลย แต่มันมีผลกระทบกับสภาวะแวดล้อม มันมีผลกระทบกับโลก มันมีผลกระทบต่อ
ความเป็นอยู่ของสังคม

คนคนเดียวทำนะ มันสะเทือนสังคมไปทั้งหมดเลย คนคนเดียวทำนะ มันไปเกี่ยวเก็บ
ขยะ เก็บสิ่งใดไปไว้เป็นที่เป็นทาง ไว้เป็นที่เป็นทางนะ นั่นมาจากไหนละ มาจากหัวใจใจ

สิ่งที่มาจากหัวใจ เห็นไหม เวลาบวชพระ เวลาเราเป็นพระขึ้นมา เรามีศีล ๒๒๗ เรามี
กติกากันการควบคุมเรา ศีลคือรั้วหัวใจ คือความรู้สึกลึกซึ้ง มันคิดไปรอบโลก เราก็มีศีลล้อม
มันไว้ แล้วเราฝึกหัดภาวนา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมๆ ไง ตรัสรู้ธรรมที่ไหน ตรัสรู้ธรรมในใจของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาบวชพระๆ นี่ไง ผ้าเหลืองที่ร้านมหาศาลเลย ทำไมไม่ไปเกาะชายผ้าเหลืองนู่นนะ
แต่เวลาลูกหลานเราบวชนะ เลือดเนื้อเชื้อไข นี่ไง เลือดในอก เลือดเนื้อเชื้อไขไปคำจุนศาสนา

คำโพธิ์ๆ ใจ นี่ไง เวลาประเพณีวัฒนธรรม เวลาบวชได้บุญ ๑๖ กัป พ่อแม่ได้บุญกุศลเกาะชายผ้าเหลือง นี่มาคำโพธิ์เรื่องของประเพณีวัฒนธรรม แต่เวลาบวชแล้ว นี่ใจ โพธิ์ๆ พุทธะในหัวใจใจ

ถ้าประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เราบวช เห็นไหม เวลาหลวงตาท่านสอน พระบวชแล้ว บวชโกนหัวโกนคิ้ว บวชมาตามประเพณี แต่หัวใจยังไม่ได้บวช เวลาหัวใจยังไม่ได้บวช เวลาจะบวชหัวใจ เราเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา เดินจงกรมอย่างไร เดินไปทำไม เรานั่งสุขสบายดีอยู่แล้ว ใจ ถ้าดีอยู่แล้ว แล้วจิตใจมันอยู่กับเราไหม เวลาเราสะดอกสบายมันก็นั่นนะ นี่ใจ เวลาที่มันว่ามันสะดอกของมัน มันพอใจของมัน พอใจของมันเดี๋ยวมันก็คิดของมันอีก

แต่ถ้ามันเป็นความจริงๆ สิ่งที่เราการกระทำๆ ใจ กระทำก็ทำในหัวใจของเรา ถ้าทำในหัวใจของเรา เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา มันจะเข้ามาในหัวใจของเรา ถ้ามันจะเข้ามาในหัวใจของเรา เราปรารถนากันตรงนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนา รื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อสัตว์ชนสัตว์ในหัวใจของสัตว์โลก เพราะหัวใจของสัตว์โลกมันเวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะ

จิตเวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะ เพราะเวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะ เพราะมีบุญมีกรรมของเรามาอยู่นี่กันใจ มานั่งอยู่นี่มันมาจากไหน ที่มานั่งกันอยู่นี่มันมาจากไหน ถ้ามันไม่มีเหตุ มีปัจจัยได้อย่างไร ถ้าไม่มีเหตุ มันมาเกิดได้อย่างไร

เวลาจะมากเกิด เวลาบุญกุศลมันบาลานซ์กันนะ ทางกายแพทยใจ เวลาใครทำอะไรต้องทำอารมณ์ให้ดีๆ อยากให้ลูกแข็งแรง อยากให้ลูกแจ่มใส...มันเข้าไปแล้ว ปฏิสนธิจิต เวลาจิตมันบาลานซ์ขึ้นมา ปฏิสนธิวิญญูณ กำนัด ๔ ในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ สายบุญสายกรรมมันเสมอกัน มันถึงมากเกิดร่วมกัน เวลากรรมพาเกิดๆ ใจ เวลาเกิดขึ้นมาแล้ว เห็นไหม แต่โลกคิดได้แค่นี้ใจ คำโพธิ์ๆ ใจ คำโพธิ์ๆ

ทางวิทยาศาสตร์ เด็กมันจะอารมณ์ดีต้องอย่างนั้น ต้องมีสภาวะแวดล้อม

เลี้ยงดูมันดีๆ ดีสุดดีเลย มันเชื่อฟังไหม

คนดี ดีมากมายเลยนะ คนนี้ก็เป็นคนดี คนนั้นก็เป็นคนดี เวลามันเสพยา คบเพื่อนที่ไม่ดี เวลาต่างๆ เสียไปหมดเลย นี่มันก็ดีมาทั้งนั้นนะ คนมันมีเวรมีกรรมไง ถ้ามีเวรมีกรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธศาสนาไง กัมมพณฺธุ กัมมปฏิสรโณ เรามีกรรมเป็นที่พึ่ง มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย เรามีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย ที่เรามาวัดมาวากันอยู่เนี่ย เราฟังธรรมๆ ฟังธรรมก็เพื่อให้ปัจจุบันนี้ดีขึ้น

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อดีตอนาคตแก้ไม่ได้ ต้องปัจจุบัน

แล้วปัจจุบัน ปัจจุบันที่ไหน

อ่านตำราเข้าใจไปหมดนะ มีความรู้มหาศาล ความรู้ไง เวลาความรู้ ความรู้ไว้เพื่อประโยชน์นะ เพื่อประโยชน์การจรรโลงพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนามีการศึกษา เวลาเราศึกษาธรรมะวันอาทิตย์ เราศึกษาให้เด็กมันมีพื้นฐานของมันไง ถ้าเด็กมีพื้นฐานของมัน เริ่มต้นของการเป็นคนดี

ไม่ต้องบอกนิพพานๆ ไม่ต้องนิพพานหรอก นิพพานมันถึงที่สุดแล้ว มันยอดเยี่ยมในโลกนี้ ในสามโลกธาตุ อย่างว่าแต่ในโลกนี้เลย เทวดา อินทร์ พรหม คำว่า “เทวดา อินทร์ พรหม” เขาต้องมีความสุขของเขาในภพชาติของเขา ทำไมเขามาฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

นี่ไง ที่ว่านิพพานมันวิวิธวิภูษะ ออกไปสามโลกธาตุ เหนือพรหม เหนือทุกอย่าง เพราะมันเหนือกว่า มันมีอำนาจเหนือกว่า มันถึงจะพ้นจากความดึงดูดของเขาได้ แรงโน้มถ่วง แรงโน้มถ่วงที่มันดึงดูดใจ มีเวรมีกรรมขึ้นมา มันชอบ มันพอใจ มันก็ติดของมันไปไง ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมา เวลาทำความสงบของใจเข้ามา เขาต้องการตรงนี้

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนาริโอสัตว์ชนสัตว์ ประเพณีวัฒนธรรมที่เราศึกษา มีการศึกษามานั่นนะ นั่นนะเขาเรียกศาสนพิธี พิธีในพระพุทธศาสนา พิธีคือวิธี เวลาเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนากี่วิธี แล้วก็จะเอียงกันแล้วนะ วิธีใครถูกใจ ทุกข์ของใคร ถ้าใครกำจัดทุกข์ในใจของตนนั้นนะถูก แล้วถ้าถูก ถูกแล้วมันถูกกับกิเลสของเราหรือถูกกับธรรม

ถ้าถูกกับธรรม อริยสัจมีหนึ่งเดียว ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติแล้วมันจะเป็นอันเดียวกัน ถ้าเป็นอันเดียวกันมันมาจากไหนละ เวลามันมาจากไหน เห็นไหม ตำรานะ สาธุ หลวง

ปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาท่านบอกเลย แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังอยู่ตรงหน้า ก็ไม่ถาม ถ้าถามคือมีสงสัย ถ้าถาม มีไม่รู้ ถ้ารู้ไปถามอะไร เพราะถ้าถาม ท่านก็ตอบแบบนี้ ตอบแบบที่เป็นความในใจของเรา ถ้ามันเป็นความจริงนะ แต่ถ้าไม่เป็นจริง มันโหลเล มันสงสัย

หลวงตาท่านสอน ถ้ายังติดตัวเองนะ ยังมีตัวตนของตนอยู่นะ ติดเขาไปหมดละ ถ้าตัวตนของเราไม่ติด มันจะไปติดใคร

แต่ถ้ามันติด ไม่ต้องไปติดโยมหรอก ไม่ต้องไปติดอะไร ติดที่ใจมันนี่ ถ้าใจมันติด มันปรารถนา มันอยากได้ มันมีเล่ห์กล มันวางแผน มันพลิกแพลง

แต่ถ้าข้างในมันไม่ติด ไม่ติดเพราะอะไร ถ้ามันไม่ติดมันต้องมีเหตุมีผลของมันนะ คำว่า “มีเหตุมีผล” พระพุทธศาสนา ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ไม่มีลอยมาจากฟ้า ไม่มีใครมาจัดการให้

การลอยมาจากฟ้า การจัดการ นี่ไง พ่อแม่ไง พ่อแม่จัดการให้ลูกอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี ทุกอย่างเราจัดให้หมด นี่การจัดให้ แต่เวลาเด็กมันดี มันดีของมันเอง เด็กมันต้องดี

ธรรมดาเรามีสายบุญสายกรรมนะ กรรมที่ดียาม คำว่า “ดียาม” ส่งเสริมจนเจือกันมา มันมาส่งเสริม มันดียามทั้งหมดนะ อันนั้นคือวาสนา

คนเรานะ เกิดมา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ในบรรดามนุษย์ ในบรรดาสัตว์สองเท้า เราไม่เคยเป็นญาติกัน เราไม่เคยเป็นเพื่อนกัน เราไม่เคยเกิดร่วมตระกูลเดียวกัน ไม่มีเลย การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันซับซ้อนขนาดนั้นนะ

พอมันซับซ้อนขนาดนั้นแล้ว สิ่งที่มีมันมีผลกระทบกันมา สิ่งที่เป็นบวกมาก็สาธุ สิ่งที่มีมันเป็นลบอะไรมา เราก็แก้ไข เพราะเราทำมา กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา เราทำมาทั้งนั้นนะ เราไม่ได้ทำมา ไม่ได้พบไม่ได้เห็น เพราะเราทำมา แล้วทำมาดีหรือทำมาชั่ว ทำมาดี ทำมาชั่ว

ทุกคน จิตทุกดวง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกท่านเคยตกนรกมาก่อน คำว่า “ตกนรก” จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันหมุนเวียนของมันไป แต่พอมาตั้งปฏิภาณจะมาเป็นพระโพธิสัตว์ เวลาทำไปแล้วๆ พอพระพุทธเจ้าพยากรณ์แล้ว ไม่มีแล้ว นอกไม่มี มีแต่คุณงามความดีทั้งนั้น คุณงามความดีทำเพราะอะไร คุณงามความดีทำด้วยหัวใจ เห็นไหม

ขยะเขาทั้งกัน มันไม่ใช่หน้าที่อะไรของเราเลย มันเห็นแล้วมันทนไม่ได้ เห็นแล้วมันเก็บของมัน มันดูแลของมัน มันรักษาของมัน เพราะหัวใจเขาประเสริฐ เขาประเสริฐที่หัวใจนั้น ใจของเราจะมักง่าย สะดวก ยอติเยียม คนเก่ง...ไร้สาระ

คนเก่งนะ เขาวัดกันด้วยศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ คุณงามความดีมันอยู่ที่นี้ ถ้าคุณงามความดีมันอยู่ที่นี้ นี่ไง เวลาความดี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ มีใครไปเห็นบ้าง มีใครเป็นคนสรรเสริญบ้าง

เวลาตรัสรู้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์นั้น เวลาแสดงธัมมจักขุขึ้นมา เทวดาส่งข่าวขึ้นไปเป็นชั้นๆ ขึ้นไปเลย เพราะเทวดา อินทร์ พรหมเขาตรงนี้ไง มัชฌิมาปฏิปทา แล้วมัชฌิมาปฏิปทามันอยู่ตรงไหน มัชฌิมาปฏิปทา เมตตหนึ่ง ห้าสิบเซนตซ์ นี่มัชฌิมาปฏิปทา โลกมันคิดกันอย่างนั้นไง ทางสายกลางก็มาแบ่งครึ่ง ทางสายกลาง...ไม่ใช่

แม้แต่สัมมาอาชีวะนะ มรรค ๘ เวลาทางโลกเขาว่าสัมมาอาชีวะๆ ใช้นี้มันเลี้ยงชีพ ถ้าเป็นสัมมาอาชีวะ ถ้าสอนกันศาสนพิธีถูกต้อง ไซ้ เราเป็นชาวพุทธไซ้ไหม เรามีศีล ๕ เรามีความเมตตา เรามีความเสียสละ เราทำของเราเพื่อเรา อย่างนี้เป็นสัมมาอาชีวะไหม ไซ้ เลี้ยงชีพโดยชอบ แต่เลี้ยงชีพโดยชอบ เลี้ยงปากใจ เลี้ยงชีวิตใจ

แต่เวลาจิตมันสงบเข้าไปแล้วนะ อารมณ์ความรู้สึกคืออาหาร มันเสวย ความคิด สัญญา อารมณ์เป็นอาหารของใจ ใจมันคิดดี ไห้โฮ! เป็นเทวดา ใจมันคิดชั่ว อย่างกับเปรต คนคนเดียวเป็นได้ทุกๆ อย่างเลย นี่สัมมาอาชีวะ

แล้วถ้าสัมมาอาชีวะ ถ้ามันเป็นสัมมาสมาธิละ สัมมาสมาธิมันก็สงบระงับเข้ามา มันจะกินอะไรมันเลือกนะ หลวงตาท่านสอนประจำนะ คนหิว คนโหย คนกระหาย คนหิวอะไรมา มันตะปบหมดแหละ หัวใจของเราทั้งหิว ทั้งโหย ทั้งกระหาย มันกินทุกอย่างอะไรผ่านมา จับๆ เลย ความคิดมันคิดได้ทั้งหมดเลย แต่ถ้าคนอึดหน้าสำราญนะ อาหารที่ดีมา กิน อาหารที่ไม่ดีมา ผลักไส

นี่ไง เวลาเราคิดดีมา เราเสวย เราทำคุณงามความดีของเรา ถ้าเราคุณงามความดีนะ คนถ้ามีสติปัญญา ถ้ามันคิดดีนะ เหยียบคันเร่งเลย ทำคุณงามความดี ประพฤติปฏิบัติทำให้ดีของเรา

แล้วสิ่งจำเป็นที่สุด สติ เวลามันคิดชั่ว เบรกมันไว้ เบรกมันไว้ คิดไม่ดี พยายามเบรกมันไว้ ทั้งเบรก ทั้งคันเร่ง มันอยู่ตรงไหนล่ะ ไม่ได้ทำ ไม่รู้สึก

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับบริษัท ๔ เราเป็นอุบาสก อุบาสิกา เราเป็นเจ้าของศาสนา เราได้รับมรดกกันมาแล้ว แต่เราไม่เคยคิดจะใช้คุณธรรม มรดกที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากไว้ให้ เก็บไว้ในตู้พระไตรปิฎก เก็บไว้ให้พระ แล้วฉันจะเป็นคนมีความสุข...ร้อนอย่างกับไฟ

เวลาพระนะ เวลาคน เวลาจะเทศน์ว่าการใด “อ้อ! หลวงพ่อหัวล้านๆ ไม่เคยไปไหนเลย จะสอนเขาได้อย่างไร”

สอนที่หัวใจมึงไง หัวใจคนที่ทุกข์ เพราะอะไร เพราะพระบวชใหม่ พระบวชใหม่ก็มาจากโลกนี้แหละ ฆราวาสไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้สักอย่างนะ ฆราวาสนะ ผิดหมดนะ

เขาเรียกสมณสาธูป ต้องมีสมณสาธูป ต้องมีความสงบ สงบจากภายนอก แล้วสงบจากภายใน ถ้าสงบจากภายในนะ เวลามันจะเอาชนะตนเอง นั่นนะ พระที่ประพฤติปฏิบัติมาเขาจะเห็นเลยว่าเวลากิเลสมันดินมันร่น มันพลิกมันแพลง มันจะเป็นจะตายนะ

มันก็เหมือนทางโลกนั่นแหละ เวลาติดแสงสี่เสียง คนใจแตก แล้วคนใจแตก แล้วจะรวมใจให้มันเป็นหนึ่ง ไม่ให้มันแตก แล้วเวลามันแตก มันแตกที่ไหน แล้วพอมันจะแตกแล้ว คนเราเป็นไข้อยู่แล้ว ไม่สบายอยู่แล้ว ของแสงมันก็เยอะไง ไข่มันก็ยุ ไข่มันก็เหี่ยว ไข่มันก็เพิ่มจำนวนเข้าไป ไข่มันก็เลสมันก็ยุมันก็เหี่ยว มันก็แผดมันก็เผา กระทั่งอยู่นั่นแหละ แล้วครูบาอาจารย์ก็อยู่ข้างนอกนะ ทำสมาธิ มีศีลมีธรรมแล้วมันจะเย็น

เย็นที่ปากอาจารย์ไง แต่เราร้อนเกือบตาย นี่มันพยายามของมันไง

นี่ไง พระจะเอาอะไรมาสอน

ก็เอาหัวใจนี้มาสอน เอาเวลามันจะตาย เวลามันทุกข์มันยาก แล้วเวลามีสติปัญญา พอเวลามีสติ เวลากำหนดพุทโธแล้วมันสงบ เออ! สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี มันก็มีความสุขบ้างแหละนะ มันมีความสุข มันจะมีความสุขมุนะหรือ นี่ไง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

ความสุขที่โลกแสวงหา ปีใหม่ มันจะไปเที่ยวกัน จะไปหาความสุขกัน

อยู่บ้านนะ เข้าห้องพระนะ หายใจเข้านิกพุท หายใจออกนิกโธ สุขที่สุด ความสุขหาได้ที่หัวใจนี้ หัวใจของเรา จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะถึงมีค่าไ้ มีค่ามากนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็นถึงสัตว์โลก จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมีค่ามาก สิ่งที่มีชีวิต คนมันเสมอกันที่นี้ไ้ มันมีสิทธิเหมือนกันไ้ พุทธะ ทุกคนมีหมด ทุกคนมีความรู้สึก พุทธะคือความรู้สึก พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

แต่พวกเราว่างทั้ง เอะแต่การศึกษาทางโลก นั้นเป็นอาชีพนะ เราไม่ได้ติเตียนว่าการศึกษา การศึกษานั้นเป็นสิ่งที่ทำให้โลกนี้เจริญ การศึกษานั้นทำให้เรามีสัมมาอาชีพะ แต่คนดีๆ ไ้ ความดีงาม มีสติปัญญา มากน้อยแค่ไหน สร้างแต่ประโยชน์ได้ขึ้นมาไ้

แล้วถ้าใครจะบอกไ้ ก็เรื่องของมึง

มีคนพูดมาก แล้วก็พยายามติเตียนมาก ไปหาหลวงตา หลวงตาบอก ตบปากมัน มันปากสกปรก ปากสกปรกคือปากกิเลส คนมีกิเลสมันพูดตามจินตนาการของมัน มันพูดแต่การเอารัดเอาเปรียบของมัน มันพูดด้วยเล่ห์ด้วยกลของมัน

แต่เราเชื่อปากสะอาด ปากขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเรื่องอริยสัจ เรื่องศีล เรื่องสมาธิ เรื่องปัญญา เราเชื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ถ้าเราทำคุณงามความดีแล้วใครจะติใครจะเตียน นั้นมันเรื่องของเขา อย่าไปเชื่อปากสกปรก ปากสกปรกมันชักนำเราไปแต่ทางให้เสียหาย แต่ปากที่ดีงามจะทำให้เราที่ดีงาม แต่เพราะมันไม่รู้ มันไม่เข้าใจ มันคิดว่าสิ่งนั้นเป็นความสุขของมันๆ

ความสุขในโลกนี้หาไม่เจอ มันแค่เหยื่อล่อ

โมฆบุรุษ ตายเพราะลาภ มีลาภ มีสักการะ มีสรรเสริญ ไ้โฮ! ยอดเยี่ยมๆ พอเขากลับหมดนะ นั่งคอตกอยู่คนเดียว

แต่ถ้ามันทำใจของมันมีความสุขขึ้นมาได้นะ สิ่งนี้มันวัดกันที่นี้ ถ้ามันสงบสงัดนะ สงบสงัด มันชอบในความสงบนั้น

ในป่าในเขามันเป็นธรรมชาติ แล้วถ้าเป็นธรรมชาตินะ ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมาะ
ไอ้โฮ! วิมาน มีความสุขมาก แต่เวลาไปในสังคม เราต้องมีมารยาท เราต้องมีมารยาทสังคม

สิ่งที่สังคมเขาทำอยู่มันไม่ผิดหรอก มันต้องทำอย่างนั้น เพราะอะไร เพราะมนุษย์เป็น
สัตว์สังคม สังคมเราต้องอยู่ด้วยกัน เราต้องพึ่งพาอาศัยกัน แต่เราต้องมีสติปัญญาของเราไง นั่น
มันเรื่องของสังคม เรื่องของชีวิตใจ

แต่ศาสนาสอนถึงการไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย สอนถึงการพ้นทุกข์ สอนให้เรารู้จักตัว
เราเอง ถ้าจิตสงบแล้วทุกคนจะรู้จักตัวเราเอง พอรู้จักตัวเราเอง อ้อ! เราอยู่ที่นี้ไง เราพยายาม
แสวงหา แต่ทำได้ยาก

คำว่า “ทำได้ยาก” เพราะอะไร สถานะของมนุษย์มันเป็นสมมุติ สมมุติบัญญัติ เราเกิด
อย่างนี้ ทางวิชาการเป็นสมมุติบัญญัติ แล้วถ้าเป็นความจริงๆ ขึ้นมา มันจะวิมุตติในหัวใจ แล้ว
วิมุตติในหัวใจ มันเป็นปัจจัยตั้ง เป็นสันติภูมิ

เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยไปหาหมอ หมอมันฉีดยาให้ถึงหายนะ เวลาจะภาวนา ธรรมะในหัวใจ
มันแก้ไขในหัวใจนั้น ไม่มีใครทำได้

เวลาคนตื้อนะ เวลาคำว่า “ติดๆ” ใจ เวลาตื้อ เวลาติดนะ พนักงานเปลมันหามไปเลย แต่
ถ้าใจมันติดนะ เหมือนลูกกับพ่อแม่ “พ่อแม่ไม่รัก พ่อแม่ไม่รัก” มันติดอยู่ค้ำนั้นนะ แล้วมันก็
จะมองพ่อแม่ไปอีกรูปแบบหนึ่ง

แต่ถ้าหัวใจมันไม่ติดนะ พ่อแม่คนไหนไม่รักลูก พ่อแม่คนไหนบ้าง ความรักที่สะอาด
บริสุทธิ์ที่ไม่มีอามิสเลยคือความรักของพ่อของแม่เท่านั้น แล้วถ้ามันเป็นอย่างนั้นนะ แต่ทำไม
กิเลสมันคิดอย่างนั้นล่ะ ถ้ามันคิดอย่างนั้นขึ้นมาแล้วมันติด แก้ได้ไหม

เราอยู่ที่นี่เราได้ฟังลูกศิษย์เยอะแยะ มันน้อยใจเพราะพ่อแม่ไม่รักๆ เยอะมาก

เราบอก แล้วมันจริงไหม

เขาบอกเมื่อก่อนก็คิดอย่างนั้นจริงๆ เดียวนี้คิดได้แล้ว มันเป็นไปไม่ได้หรอก พ่อแม่รักลูก
ทุกคน แต่ลูกทุกคนมันมีสูงมีต่ำ คำว่า “มีสูงมีต่ำ” คือเขาวนปัญญา ถ้าเขาวนปัญญาของลูกคน

ไหนที่มันด้อยนะ พ่อแม่จะห่วงคนนั้นมากที่สุด ถ้าพ่อแม่ห่วงคนนั้นมากที่สุดก็ต้องพยายามจะแก้ไขลูกคนนั้น พ่อแก้ไขลูกคนนั้น ใจทั้งหมดก็บอกว่ารักคนนั้นนะ รักคนนั้น

ไม่ใช่ เขาพยายามจะทำให้คนนั้นดีขึ้นมา แต่ของเรามันดีอยู่แล้ว เราดีอยู่แล้ว แต่อยากให้เขามาโอ้ แล้วมันก็ฝังใจ

เวลากิเลสมันติดนะ เวลาครูบาอาจารย์ท่านจะแก้ไข พอเวลามันติดแล้วมันพุดอยู่ข้างนอก เวลาทางโลกเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา หมอฉีดยา พวกจิตเภทเขาเอายากด นอนหลับหมดนะ มันตื่นมาขนาดไหน ปู่! จบเลย

แต่หัวใจ ใครจะแก้

เวลาในหลวงรัชกาลที่ ๙ ท่านพุด ในทางตะวันตกนะ เจ็บไข้ได้ป่วยเขาไปหาจิตแพทย์ แต่ในหลวงบอกเลย เมืองไทยประเสริฐมาก มีพระที่เป็นจิตแพทย์ พระแก้ไขหัวใจของคน ถ้าคนไว้เนื้อเชื่อใจ

แต่ในสังคมทุกสังคมมีทั้งคนดีและคนชั่ว ในสังคมทุกสังคมมีดีและชั่ว ให้คัดให้เลือก ให้แยกให้แยะ อย่าเชื่อใคร ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กาลามาสูตร ไม่ให้เชื่อ

ศรัทธาความเชื่อคือเราพยายามศึกษาค้นคว้า เวลาปฏิบัติ กาลามาสูตร ไม่ให้เชื่อ ไม่ให้คนชักนำไป ต้องพิจารณาเปรียบเทียบกับเหตุด้วยผล มันไว้ใจได้หรือไว้ใจไม่ได้

นี่พุดถึงจิตแพทย์ๆ เวลาจิตแพทย์นะ นี่เงิ สายบุญสายกรรมเงิ สายบุญสายกรรมมันเกี่ยวพันกัน มันเป็นบุญกุศล นี่เกาะชายผ้าเหลืองๆ

ผ้าเหลืองอยู่ตลาดมากมายเลย มันไม่ไปเกาะหนุ่มนะ แต่เพราะมันไม่มีสายเลือดเงิ มันไม่มีสายบุญสายกรรมที่จะกระเทือนถึงกิเลส กระเทือนถึงความรู้สึก กระเทือนถึงบุญกุศลของคนเงิ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนาจะรื้อสัตว์ชนสัตว์เงิ ชนสัตว์ที่หัวใจของสัตว์โลก เอวัง